

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 20S/144/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2020200264
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2020200264.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov Mgr. Moniky Kadlicovej a JUDr. Petra Dumana v právnej veci žalobkyne: Mgr. U. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XA, XXX XX W., zastúpenej advokátkou JUDr. Eliškou Kotvanovou Sosnovou, so sídlom Sibírska 2, 908 51 Holíč proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom Vajanského 2, 917 02 Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-00P2-2020/031051 zo dňa 9.9.2020 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalovaný rozhodnutím č. OU-TT-00P2-2020/031051 zo dňa 9.9.2020 (ďalej aj ako napadnuté rozhodnutie) podľa § 10a ods. 2 zákona č. 488/2013 Z.z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 488/2013 Z.z., prípadne zákon o diaľničnej známke) uložil žalobkyňu pokutu vo výške 150 eur za správny delikt podľa § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke, ktorého sa dopustila tým, že ako prevádzkovateľ vozidla s evidenčným číslom SI 407BT dňa 15.2.2018 v čase o 14:05:52 hod. užívala vymedzený úsek cesty D2, 54,1 km, smer MA, vozidlom bez úhrady diaľničnej známky.

2. Na odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu prvého stupňa žalovaný Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov rozhodnutím číslo: OU-SE-OCDPK-2020/005478 dňa 15.6.2020, stotožniac sa so skutkovými a právnymi závermi správneho orgánu prvého stupňa postupom podľa § 59 ods. 2 zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako správny poriadok) odvolanie žalobkyne zamietol a odvolaním napadnuté prvostupňové rozhodnutie o uložení pokuty potvrdil.

3. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia druhého stupňa konštatoval, že po preskúmaní príslušného spisového materiálu ako aj príslušných ustanovení zákona č. 488/2013 Z.z. považoval za jednoznačne preukázané, že žalobkyňa ako prevádzkovateľ vozidla s evidenčným číslom SI 407BT nezabezpečila, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom bola splnená povinnosť podľa § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z.z. a nedisponuje potvrdením o zakúpení elektronickej diaľničnej známky na vozidlo s evidenčným číslom SI 407BT na deň 15.2.2018 v čase o 14:05:52 hod., kedy užívala vymedzený úsek cesty D2, 54,1 km, smer MA, vyššie uvedeným vozidlom bez úhrady diaľničnej známky.

4. Žalovaný ustálil, že kontrolným systémom bolo zaznamenané vozidlo bez úhrady diaľničnej známky, a teda pokuta je oprávnená. Tiež konštatoval, že žalobkyňa ako účastník konania si mala byť vedomá, že pokiaľ užíva vymedzené úseky ciest vozidlom s evidenčným číslom, na ktoré nie je registrovaná platná diaľničná známka, vystavuje sa hrozbe uloženia sankcie za porušenie zákona.

5. Prvostupňovým správnym orgánom bola žalobkyni uložená pokuta vo výške 150 eur, t.j. na dolnej hranici zákonom stanoveného rozpätia, pričom tento prihliadal na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky porušenia povinnosti účastníka konania. Zdôraznil, že za správne a úplné zadanie údajov spojených s úhradou diaľničnej známky zodpovedá výhradne kupujúci (prevádzkovateľ, vodič). V tejto súvislosti ďalej uviedol, že ak účastník konania, teda v danom prípade žalobkyňa disponuje dokladom o zaplatení diaľničnej známky, v ktorom je uvedené evidenčné číslo iné, než ktoré bolo zaznamenané kontrolným systémom, nedisponuje dokladom o zaplatení diaľničnej známky k vozidlu, ku ktorému bol vydaný rozkaz, resp. rozhodnutie o uložení pokuty. Za tohto stavu mal za to, že kontrolným systémom bolo teda zaznamenané vozidlo bez úhrady diaľničnej známky a pokuta bola uložená oprávnene.

II. Rozsah a dôvody žaloby

6. Včas podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala, aby správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného, pričom napadnuté rozhodnutie považovala za nesprávne a nezákonné. Žiadala preto preskúmať rozhodnutie žalovaného, nakoľko vydaním tohto rozhodnutia došlo k závažnému zásahu do jej práv a právom chránených záujmov, pričom rozhodnutie tiež považovala za arbitrárne a príliš formalistické. V tejto súvislosti namietala, že žalovaný správny orgán pri svojom rozhodovaní opomenul zohľadniť viaceré zákonné ustanovenia a podstatné skutkové okolnosti posudzovaného prípadu. Namietala, že žalovaný nesprávne vyhodnotil skutočný skutkový stav, vec nesprávne právne posúdil a v dôsledku toho dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom, pokiaľ potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým jej bola uložená neopodstatnená a nespravodlivá sankcia. Ďalej poukázala na to, že sa nedopustila správneho deliktu a že neužívala žiadny úsek ciest Slovenskej republiky bez úhrady diaľničnej známky. Uviedla, že v roku 2018 uhradila elektronickú diaľničnú známku, pričom v tom čase bola užívateľom jediného motorového vozidla (Mercedes Benz GLA 200 d, EČV: SI 407BT), pričom pri zadávaní údajov pri úhrade elektronickej diaľničnej známky prišlo k chybe v písaní, keď pri označení údajov o vozidle zadala chybné (neexistujúce) evidenčné číslo. Za tohto stavu mala za to, že sa v roku 2018 nedopustila a ani nemohla dopustiť správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zák.č. 488/2013 Z.z., pretože nevyužívala žiadny úsek cesty bez splnenia povinnosti úhrady diaľničnej známky. V tejto súvislosti zdôraznila, že elektronickú diaľničnú známku uhradila aj v roku 2017, 2018, 2019 a aj v roku 2020. Na skutočnosti, že nevyužívala žiadny úsek cesty bez úhrady diaľničnej známky nič nemení ani to, že v roku 2018 urobila zrejmu chybu v písaní pri zadávaní údajov o vozidle na internetovej stránke Národnej diaľničnej spoločnosti. Okrem toho namietala, že žalovaný nezohľadnil skutočnosť, že neopodstatnená pokuta bola uložená po uplynutí zákonnej prekluzívnej lehoty. K zániku zodpovednosti za spáchanie správneho deliktu uplynutím lehoty na uloženie pokuty uviedla, že podľa ust. § 11 ods. 6 zák.č. 488/2013 Z.z. účinného od 21.7.2020 platí, že pokutu možno uložiť do 60 dní od porušenia povinnosti, pričom podľa tohto ustanovenia účinného v čase údajného spáchania deliktu a tiež účinného v čase vydania rozkazu o uložení pokuty platilo, že pokutu možno uložiť do dvoch rokov odo dňa, keď sa príslušný okresný úrad dozvedel o porušení povinnosti, najneskôr však do troch rokov odo dňa porušenia povinnosti. Zo záznamu o vykonaní kontroly č. 12032332, ktorý bol prílohou doručeného rozkazu je zrejmé, že správny orgán sa o údajnom delikte dozvedel dňa 16.2.2018 a rozkaz vydal až dňa 3.4.2020. Odhliadnuc od skutočnosti, že žalobkyňa povinnosť úhrady diaľničnej známky neporušila, je zrejmé, že lehota na uloženie pokuty márne uplynula a preto považuje napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu za nezákonné.

7. Ďalej namietala, že v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia preukázala, že bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky a prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný vec nesprávne právne posúdili. K otázke vyvodenia zodpovednosti za spáchanie správneho deliktu v zmysle ust. § 10a ods. 1 zák.č. 488/2013 Z.z. uviedla, že podstatným kritériom je skúmanie okolností, či prevádzkovateľ zabezpečil splnenie povinnosti úhrady diaľničnej známky. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/143/2019 zo dňa 27.5.2020, v ktorom súd v bode 22 svojho rozhodnutia uviedol, že otázkou zásadného významu pre možnosť pokutovania žalobcu podľa §

10a ods. 2 ako prevádzkovateľa vozidla musí byť, či zabezpečil splnenie povinnosti úhrady diaľničnej známky za toto vozidlo, pre zodpovedanie ktorej nemôže mať rozhodujúci význam prípadné pochybenie pri zadaní údajov do elektronického systému, ktorým je výber úhrad zabezpečovaný. Tvrdila, že chybou v písaní uviedla nesprávne údaje do elektronického systému Národnej diaľničnej spoločnosti, pričom za tohto stavu nie je možné bez ďalšieho dospieť k právnomu záveru, že došlo k spáchaniu správneho deliktu a užívaniu ciest bez úhrady diaľničnej známky, navyiac v prípade, keď bolo v konaní nad všetky pochybnosti preukázané, že si svoju povinnosť úhrady diaľničnej známky splnila. Mala preto za to, že právne normy o diaľničnej známke boli aplikované nesprávne a tiež príliš formalisticky. V tejto súvislosti poukázala na Nález Ústavného súdu SR z 23.5.2013 č. k. IV. ÚS 71/2013-36, v ktorom Ústavný súd SR vyslovil právnu vetu: „K výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona“. Ďalej tvrdila, že cieľom zákona nie je postihovať disciplinované osoby za ich prípadné chyby v písaní pri zakúpení diaľničnej známky. Na zmysel a účel predmetnej právnej normy ani na úmysel zákonodarcu žalovaný neprihliadol. V neposlednom rade poukázala na to, že v Slovenskej republike nebola spôsobená žiadna škoda a ani žiadne riziko vzniku škody nehrozilo. Taktiež poukázala aj na ďalšie rozhodnutie, a to Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8S 12/2018 zo dňa 3.10.2019, v ktorom súd uviedol, že vyššie popísané konanie (teda užívanie diaľnic s uhradenou diaľničnou známkou, avšak pod iným evidenčným číslom), síce po formálnej stránke môže vykazovať znaky porušenia povinnosti uvedených v ust. § 11 ods. 1 zák.č. 488/2013 Z.z., avšak vychádzajúc z účelu tohto zákona a prihliadajúc na okolnosti predmetnej veci by bolo podľa názoru súdu nespravodlivé trvať na sankčnom postihu prevádzkovateľa a nerešpektovať tak potrebu komplexného výkladu dotknutých ustanovení zák.č. 488/2013 Z.z. a tiež materiálneho znaku administratívneho deliktu. Takéto konanie prevádzkovateľa, aj keby napĺňalo formálne skutkovú podstatu správneho deliktu prevádzkovateľa motorového vozidla podľa § 11 ods. 1 zák.č. 488/2013 Z.z. nenapĺňa jeho materiálnu stránku, t.j. nejde podľa názoru súdu o také konanie, ktoré by bolo z pohľadu zákonodarcu spoločensky neprijateľné a ktoré by bolo v rozpore so záujmom chráneným dotknutou právnou úpravou do tej miery, že by malo byť sankcionované uložením pokuty. Tiež poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach v rozsudku sp.zn. 2Sa 42/2018 zo dňa 12.9.2019, v ktorom bolo konštatované, že správny delikt prevádzkovateľa vozidla je vymedzený ustanovením § 4 ods. 2, z ktorého vyplýva, že prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky. Povinnosť zakúpenia diaľničnej známky je viazaná na vozidlo a nie na jeho evidenčné číslo. Taktiež poukázala aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/48/2018 zo dňa 30.5.2019, v ktorom bolo konštatované, že zákon o diaľničnej známke zakotvuje v § 10a ods. 1 skutkovú podstatu správneho deliktu, ktorého objektívna stránka je založená na porušení povinnosti ustanovenej v § 4 ods. 2. Ide o povinnosť prevádzkovateľa vozidla zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky. Teda objektívna stránka skutkovej podstaty nie je založená na nesprávnom alebo neúplnom zadaní údajov vymedzených v § 5 ods. 1 zákona. Preto nesprávne alebo neúplné zadanie údajov do elektronického systému nemôže mať za následok vyvodenie deliktuálnej zodpovednosti.

8. Žalobkyňa ďalej namietala, že napadnuté rozhodnutie je arbitrárne a nepreskúmateľné, nakoľko nie je možno z neho jednoznačne určiť, ako žalovaný právne posúdil niektoré rozhodujúce otázky a z akého skutkového stavu pri rozhodovaní vychádzal. Mala za to, že žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v podstate obmedzil len na citáciu ustanovení právnych predpisov a uviedol stručné odôvodnenie, v ktorom sa však dostatočne nevysporiadal s právnymi argumentmi žalobkyne a ani neuviedol konkrétny a relevantný právny názor, o ktorý by mohol oprieť napadnuté rozhodnutie. Tiež sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom nevysporiadal ani s námietkou premlčania, ktorú žalobkyňa odôvodnila ust. § 11 ods. 6 zák.č. 488/2013 Z.z. Okrem toho mala za to, že žalovaný pri svojom rozhodovaní zjavne vychádzal z nedostatočného a chybného zistenia skutočného skutkového stavu, ktorý podľa ust. § 32 ods. 1 správneho poriadku je správny orgán povinný zistiť presne a úplne a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Konštatovanie žalovaného, že žalobkyňa nezabezpečila, aby bola splnená povinnosť podľa § 4 ods. 2 zák.č. 488/2013 Z.z. nemá oporu v príslušnom spisovom materiáli, z ktorého je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že žalobkyňa vykonala dňa 30.1.2018 úhradu sumy 50 eur za elektronickú diaľničnú známku s platnosťou pre obdobie od 30.1.2018 do 31.1.2019, k čomu sa v administratívnom spise nachádza ako dôkaz aj potvrdenie o úhrade diaľničnej známky č. 1810550843. V prípade, ak mal žalovaný pochybnosti o tom, či si žalobkyňa splnila povinnosť úhrady diaľničnej známky, prípadne ak mal pochybnosť o tom, či žalobkyňa nevlastní alebo neužíva iné motorové vozidlo, mal v tomto smere žalovaný vykonať ďalšie dokazovanie (napr.

dopytom na príslušný dopravný inšpektorát), z ktorého výsledku by následne mohol pri rozhodovaní vychádzať.

III. Vyjadrenie žalovaného

9. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k podanej žalobe žiadal, aby správny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Poukázal na to, že zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobkyňa ako účastníčka konania kúpila ročnú diaľničnú známku na motorové vozidlo s EČV: SI 647BE, avšak sama je majiteľkou motorového vozidla s evidenčným číslom SI 407BT. V posudzovanom prípade preto nejde o zrejmu nesprávnosť, ktorá by spočívala v zámene písmen v rámci EČV, ale o zadanie úplne iného EČV. Pokiaľ ide o povinnosť úhrady diaľničnej známky na účely umožnenia využívania vymedzených úsekov ciest nie je viazaná len na vozidlo ako také, ale najmä na evidenčné číslo, ktoré je priradené k určitému vozidlu na účely jasnej a presnej identifikácie vozidla jednak v cestnej premávke a tiež pri kontrole dodržiavania splnenia povinnosti úhrady diaľničnej známky. Evidenčné číslo vozidla je teda jediným identifikačným znakom na posúdenie toho, či v skutočnosti v úhrade diaľničnej známky za konkrétne vozidlo došlo, alebo nie. Za správne a úplné zadanie údajov spojených s úhradou diaľničnej známky zodpovedá výlučne prevádzkovateľ vozidla, ktorý si mal zadané údaje skontrolovať. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade nedošlo zo strany prevádzkovateľa vozidla k oprave údajov v evidencii úhrady, teda nedošlo k riadnej úhrade diaľničnej známky na vozidlo s evidenčným číslom SI 407BT. V tejto súvislosti poukázal ďalej na to, že zodpovednosť za správny delikt v zmysle zákona č. 488/2013 Z.z. je založená na princípe objektívnej zodpovednosti. Znamená to, že k porušeniu povinnosti došlo zo strany žalobkyne na základe zavineného alebo neobstaraného konania. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti a toto porušenie. Mohli byť brané do úvahy správnym orgánom len v prípade určovania výšky, prípadne druhu ukladanej sankcie (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 8Sžo 37/2019, Zsp 69/2014 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 1Sžf 71/2015, R39/17).

IV. Relevantná právna úprava

10. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „SPP“) v správnom súdnom konaní poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnom konaní preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeľi v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 32 ods. 2 vety prvej a druhej správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 33 ods. 1 správneho poriadku účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 34 ods. 1 správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 34 ods. 2 správneho poriadku dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy

konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z. z., prevádzkovateľom vozidla je na účely tohto zákona prevádzkovateľ vozidla alebo prevádzkovateľ jazdnej súpravy, ktorý je zapísaný v osvedčení o evidencii motorového vozidla časť I a časť II ako držiteľ osvedčenia alebo takáto osoba zapísaná v osvedčení o evidencii motorového vozidla vydanom v cudzine, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 5 zákona č. 488/2013 Z. z., finančné prostriedky získané z výberu úhrady diaľničnej známky sú príjmom Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s., ktorá je povinná použiť tieto finančné prostriedky na plnenie úloh podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z., prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z., pri úhrade diaľničnej známky v elektronickej podobe sa do elektronického systému správne a úplne zadajú tieto údaje

- a) krajina registrácie vozidla,
- b) evidenčné číslo vozidla alebo prípojného vozidla kategórie O1 a O2,
- c) typ vozidla a to, či ide o vozidlo alebo o prípojné vozidlo,
- d) platnosť diaľničnej známky a začiatok jej platnosti.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z., diaľničnú známku v elektronickej podobe možno uhradiť

- a) na predajných miestach v hotovosti, platobnou kartou alebo s použitím iných platobných prostriedkov, ktoré prijíma správca výberu úhrady diaľničnej známky,
- b) prostredníctvom internetového portálu platobnou kartou alebo s použitím iných platobných prostriedkov, ktoré prijíma správca výberu úhrady diaľničnej známky,
- c) ďalšími spôsobmi, ktoré určí správca výberu úhrady diaľničnej známky vo všeobecných obchodných podmienkach.

Podľa § 5 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z. z., služby súvisiace najmä s kúpou alebo výmenou diaľničnej známky, opravou údajov a výšku servisných poplatkov určí správca výberu úhrady diaľničnej známky vo všeobecných obchodných podmienkach.

Podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z., správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2.

Podľa § 10a ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z., za správny delikt podľa odseku 1 sa uloží pokuta od 150 eur do 500 eur.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z., ak okresný úrad zistí na základe kontroly vykonanej správcom výberu úhrady diaľničnej známky alebo osobou poverenou podľa § 8 ods. 1 alebo osobou poverenou výkonom kontroly alebo orgánmi Policajného zboru spáchanie správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 a nie je dôvod na odloženie veci podľa § 12 ods. 1, bezodkladne bez ďalšieho konania vydá rozkaz o uložení pokuty vo výške 150 eur.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z., správny delikt prevádzkovateľa vozidla podľa § 10a ods. 1 možno prejednať a uložiť zaňho pokutu len vtedy, ak dôkaz o spáchaní správneho deliktu je získaný a zaznamenaný stacionárnym elektronickým zariadením alebo mobilným elektronickým zariadením, ktoré používa správca výberu úhrady diaľničnej známky alebo osoba poverená podľa § 8 ods. 1 alebo osoba poverená výkonom kontroly alebo orgány Policajného zboru.

Podľa § 12 ods. 1 písm. b) zákona č. 488/2013 Z. z., okresný úrad vec odloží, ak bolo nesprávne alebo neúplne vyhodnotené porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2.

Podľa § 16 zákona č. 488/2013 Z. z., na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

V. Konanie na správnom súde a právne posúdenie vecí správnym súdom

11. Správny súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a administratívneho spisu správneho orgánu, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako i postup predchádzajúci jeho vydaniu v medziach žalobného návrhu a podstatných žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP, § 183 SSP), nezistiac existenciu tzv. väd trestania uvedených v § 195 SSP, ktorá by správny súd oprávňovala preskúmať napadnuté rozhodnutie nad rozsah uplatnených žalobných bodov, pričom vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom sa tak právna zástupkyňa žalobkyne ako aj poverená zástupkyňa žalovaného pridržovali svojej argumentácie uvedenej vo svojich písomných podaniach, pričom správny súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná.

12. Medzi účastníkmi súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného je sporná otázka aplikácie zisteného skutkového stavu na vyvodenie objektívnej deliktuálnej zodpovednosti žalobkyne za spáchanie správneho deliktu podľa skutkovej podstaty upravenej v ust. § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke na tom skutkovom základe, že ako prevádzkovateľ vozidla s evidenčným číslom SI 407BT sa dňa 15.2.2018 v čase o 14:05:52 hod. sa dopustila spáchania správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zák.č. 488/2013 Z.z. tým, že užívala vymedzený úsek cesty D2, 54,1 km, smer MA, vozidlom bez úhrady diaľničnej známky. Z tvrdenia žalobkyne vyplýva, že táto pri zadávaní evidenčného čísla vozidla do systému Národnej diaľničnej spoločnosti omylom uviedla evidenčné číslo SI 647BE, keď sa jednalo o evidenčné číslo motorového vozidla, ktoré vlastnila v minulosti a ktoré v roku 2017 predala. Okrem toho poukázala na to, že motorové vozidlo s týmto evidenčným číslom SI 647BE bolo v mesiaci júl 2017 odhlásené na príslušnom dopravnom inšpektoráte (z dôvodu predaja motorového vozidla a jeho následného prihlásenia v inom okrese), čo znamená, že v roku 2018 evidenčné číslo vozidla SI 647BE vôbec neexistovalo. Bolo zistené, že diaľničná známka na vozidlo značky Mercedes Benz GLA 200d, má VIN WDC1569081J267004 a toho času je evidované pod ŠPZ SI 407BT, pričom dňa 30.1.2018 zaplatila na toto vozidlo diaľničnú známku, ktorá bola platná do 31.1.2019. Bolo zistené, že na základe SMS notifikácie o konci platnosti ročnej diaľničnej známky dňa 30.1.2018 žalobkyňa vykonala úhradu prostredníctvom jej platobnej karty na ročnú diaľničnú známku na predmetné vozidlo s evidenčným číslom SI 407BT, pričom omylom uviedla nesprávne evidenčné číslo SI 647BE, neuvedomujúc si, že sa jedná o evidenčné číslo jej predchádzajúceho vozidla.

13. Konajúce správne orgány oboch stupňov tento skutkový stav vyhodnotili ako spáchanie správneho deliktu žalobkyňou v postavení prevádzkovateľa vozidla podľa § 10a ods. 1 diaľničného zákona, pretože žalobkyňa zaplatila diaľničnú známku na vozidlo s evidenčným číslom SI 647BE, pričom v rozhodnom čase prevádzkovala vozidlo s ŠPZ SI 407BT.

14. Zákon o diaľničnej známke upravuje výber úhrady diaľničnej známky za užívanie vymedzených úsekov diaľnic a rýchlostných ciest, práva a povinnosti užívateľov vymedzených úsekov ciest, pôsobnosť orgánov štátnej správy, pôsobnosť správcu výberu diaľničnej známky, výkon kontroly a zodpovednosť a sankcie za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom (§ 1 ods. 1). Na účely tohto zákona je logicky základnou povinnosťou prevádzkovateľa vozidla zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky (§ 4 ods. 2). Úhrada diaľničnej známky, resp. finančné prostriedky získané z výberu diaľničnej známky zabezpečujú následne realizáciu opráv, údržbu a výstavbu diaľnic prostredníctvom Národnej

diaľničnej spoločnosti, a.s., teda je možné konštatovať, že prostredníctvom úhrady diaľničnej známky sa zabezpečuje verejný záujem, ktorým je oprava, údržba, ale aj výstavba diaľnic. Preto je zrejmy účel zabezpečenia inkasa peňažných prostriedkov za užívanie vymedzených úsekov ciest tým, že porušenie tejto povinnosti, t.j. pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom bez úhrady diaľničnej známky, je sankcionované a u prevádzkovateľa vozidla porušujúceho uvedenú povinnosť ide o spáchanie správneho deliktu.

15. Zákon o diaľničnej známke upravil konanie o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla, ktorého skutková podstata je vymedzená v § 10a ods. 1 zákona tak, že správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2, teda poruší povinnosť zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky. Za dôkaz o spáchaní správneho deliktu zákon označuje taký dôkaz, ktorý je získaný a zaznamenaný stacionárnym elektrickým zariadením alebo mobilným elektronickým zariadením, ktoré používa správca výberu diaľničnej známky alebo osoba poverená podľa § 8 ods. 1 alebo osoba poverená výkonom kontroly alebo orgány Policajného zboru (§ 11 ods. 2).

16. Konanie o správnom delikte podľa § 10a ods. 1, ktorého podkladom je výsledok kontroly vykonanej správcou výberu úhrady diaľničnej známky alebo osobou poverenou podľa § 8 ods. 1 alebo osobou poverenou výkonom kontroly alebo orgánmi Policajného zboru je tzv. zrýchleným konaním, ktoré sa ukončuje vydaním rozkazu o uložení pokuty vo výške 150 eur s výnimkou, ak existujú dôvody na odloženie veci podľa § 12 ods. 1 zákona.

17. V predmetnej veci správny súd konštatuje zákonnosť postupu správnych orgánov pri vyvedení administratívnej zodpovednosti za správny delikt, tento bol správne hodnotený ako konanie žalobkyne, ktorá v označenom čase užívala úsek označenej diaľnice bez zaplatenia diaľničnej známky. Znamená to, že skutok bol dôvodne posúdený ako správny delikt, a to vo vzťahu k povinnosti žalobkyne v súvislosti s kúpou diaľničnej známky uviesť správne evidenčné číslo motorového vozidla, ktoré tak pri kontrole nebolo totožné. V danom prípade žalobkyňa zaplatila diaľničnú známku za úplne iné vozidlo, ktoré existovalo a nemožno takéto konanie žalobkyne považovať za zrejmu nesprávnosť. Za takú sa považuje napr. drobný preklep pri zadaní evidenčného čísla vozidla (nepatrnej časti, akou je napr. jedna číslica alebo písmeno), pričom takáto situácia nenastala v tomto prípade, pretože žalobkyňa uviedla evidenčné číslo úplne iného motorového vozidla. Za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci prvostupňový správny orgán požiadal OR PZ v Skalici, Okresný dopravný inšpektorát v Skalici o kópiu evidenčnej karty vozidiel s EVČ: SI 647BE a EVČ: SI 407BT. Z doručených dokladov ODI v Skalici bolo zistené, že sa jedná o dve rozdielne vozidlá, čo potvrdzuje aj VIN číslo vozidla, ktoré pre vozidlo s EČV: SI 407BT, kat. M1 osobné vozidlo zn. Mercedes Benz GLA 200 je WDC1569081J267004 a pre vozidlo s evidenčným číslom SI 647BE, kat. N1 nákladné vozidlo (celková hmotnosť 2870 kg) zn. Mercedes - Benz ML 270 CDI je WDC1631131A558887 (t.č. s evidenčným číslom MY 665BE). Za tohto stavu preto možno konštatovať, že žalobkyňa ako prevádzkovateľ vozidla nezabezpečila, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom s EČV: SI 407BT bola splnená povinnosť podľa ust. § 4 ods. 2 zák.č. 488/2013 Z.z. Z vykonaného dokazovania je zrejme, že vozidlo s týmto evidenčným číslom nemalo pri užívaní vymedzeného úseku D2, 54,1 km, smer MA dňa 15.2.2018 o 14:05:52 hod. zakúpenú platnú diaľničnú známku, čo bolo preukázané záznamom o vykonaní kontroly č. 12032332. Preto ak mala žalobkyňa v úmysle využívať spoplatnené úseky ciest, bolo jej povinnosťou po predaji predchádzajúceho vozidla, na ktoré ŠPZ zakúpiť diaľničnú známku ŠPZ vozidla Mercedes - Benz GLA 200 s EČV: SI 407BT, ktoré aj prevádzkovala. V tejto súvislosti správny súd považuje za potrebné zdôrazniť, že objektom správneho deliktu, za spáchanie ktorého bola voči žalobkyňi vyvedená deliktovaná zodpovednosť uložením pokuty podľa § 10a ods. 2 zákona o diaľničnej známke, je zabezpečenie úhrad za diaľničné známky povinnými subjektami, čo v danom prípade konaním žalobkyne nebolo dodržané, keďže v inkriminovanom čase nemala za predmetné vozidlo diaľničnú známku uhradenú. Znamená to, že žalobkyňa ako prevádzkovateľ vozidla nezabezpečila, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom s EČV: SI 407BT bola splnená povinnosť podľa ust. § 4 ods. 2 zák.č. 488/2013 Z.z.

18. Pokiaľ ide o žalobkyňou namietaný zánik zodpovednosti za spáchanie správneho deliktu uplynutím lehoty na uloženie pokuty, tak z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že pri aplikácii zákona o diaľničnej známke, vrátane ukladania sankcií podľa tohto zákona, je potrebné subsidiárne aplikovať všeobecný

predpis o správnom konaní, ktorým je zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, ktorý určuje moment začatia konania. V zmysle § 18 ods. 1 zákona o správnom konaní sa správne konanie začína na návrh účastníka alebo na podnet správneho orgánu. V predmetnej veci konanie o správnom delikte podľa ustanovení § 10a zákona o diaľničnej známke bolo začaté na podnet správneho orgánu, a preto o jeho začatí platí ust. § 18 ods. 2 druhá veta zákona o správnom konaní, teda konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že príslušný okresný úrad sa o porušení dozvedel dňa 20.3.2020 a dňa 3.4.2020 vydal rozkaz o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla. Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový správny orgán konal v zákonných lehotách a nemal povinnosť a ani dôvod žalobkyni zdôvodňovať, prečo sa o porušení zákona č. 488/2013 Z.z. dozvedel 20.3.2020 a nie skôr. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné k veci ešte uviesť, že tzv. správcom výberu úhrady diaľničnej známky je v zmysle § 8 ods. 1 zákona o diaľničnej známke Národná diaľničná spoločnosť, a.s. a samotná pôsobnosť okresného úradu na úseku diaľničnej známky je v zásade sankčná a nastáva až v prípade, že zákonná povinnosť zaplatiť úhradu nie je povinnou osobou dobrovoľne splnená a to až vtedy, keď správca výberu úhrady indikuje správnomu orgánu túto skutočnosť prostredníctvom JISCD, t.j. jednotného informačného systému v cestnej doprave. Znamená to, že pre vyvedenie administratívnej zodpovednosti za správny delikt uloženie pokuty bola dodržaná objektívna lehota i dvojiročná subjektívna lehota na začatie konania o uložení pokuty s odkazom na § 10a ods. 8 zák.č. 488/2013 Z.z., podľa ktorého konanie o uložení pokuty podľa ust. § 10a ods. 1 a 2 citovaného zákona možno začať v dvojiročnej subjektívnej lehote odo dňa, v ktorom sa prvostupňový správny orgán štátneho odborného dozoru dozvedel o porušení povinnosti. V danom prípade sa príslušný okresný úrad o porušení povinnosti dozvedel 20.3.2020 a následne dňa 3.4.2020 vydal rozkaz o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla.

19. Vzhľadom k vyššie zisteným skutočnostiam súd žalobu žalobkyne postupom podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

20. O trovách konania súd rozhodol tak, že v konaní úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania ani nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Krajského súdu v Trnave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. c/ SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP)

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,

- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. (§ 440 ods. 1 SSP)

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).